אוצר מדרשים — פרק אדם הראשון [נוסחא ב]

פרק אדם הראשון

[נוסחא ב'—שם ובס' ציוני פ' בראשית]

ואמרו רז"ל עשר גזרות גזר על הנחש ואלו הן: א') שנסתם, ב') קציצת ידיו ורגליו, ג') שאוכל עפר, ד') לשונו נגררת בעפר, ה') שהשניאו בעיני הבריות, ו') שמשיר עורו לסוף מ' שנים ויש לו צירים כחבלי לידה, ז') שמוליד לשבע שנים, ח') שמטיל ארס, ט') שכולם מתרפאים לעתיד לבא זולתו, י') שימות.

ועשר גזרות גזר על האדם: א') שיאכל פתו בעמל וצער, ב') שאוכל טוב ומוציא רע, ג') שישלוט בו ריח רע ורימה ותולעה, ד') כנים וזבובים ופרעושים בחייו, ה') שיהיו ימיו קצרים, ו') שיהיו בניו גולים ממקום למקום, ז') שיהא מסור לחיה רעה, ח') שיהא נדון תמיד ודינו מוכן לעתיד לבא, ט') באין עליו יסורין, י') המות.

ועשר גזרות נגזר על האשה: א') דם נדה, ב') דם בתולים, ג') צער הריון, ד') צער לידה, ה') שעומדת מלידתה דוה וחולה, ו') שתכנס כאבילה, ז') שמושל בה האיש, ח') שתהא אסורה ונתפשת בירכתי הבית, ט') שמזקנת מהרה, י') המות. ואם היא אשת חיל בעלה קוברה שנאמר ויבא אברהם וגו'.

ותשע גזרות על הארץ: א') שתהא שותה מאליה שנאמר ואד יעלה מן הארץ וגו', ב') שתלקה בפירותיה, ג') שתלקה בשדפון, ד') שתצמיח קוץ ודרדר, ה') שיהיו בה הרים וסלעים, ו') שיחסרו בה בני אדם ויחרשה בכלי ברזל, ז') שלא תבכה על הרוגיה, ח') בזמן שחייבין בני אדם זורעין הרבה ומוציאין קמעא. ט') שעתידה לבלות שנאמר והארץ כבגד תבלה וזו היא מיתתה. [הג"ה ועוד מצאתי בגליון: ואני ראיתי במדרש שמלקות דלמטה ל"ט נגד נ' עונשין נ' פעמים, כי מבן י"ג והלאה מענישין אותו ומלקות של מעלה בס' פולסי דנורא עי' ב"מ פ"ה ע"ב, כי אין עונשין מן הדין של מעלה עד בן כ' שנה ולמעלה].